

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

ELŐFIZETÉSI ÁR egy évre:

Helyben házhoz szállítva 1:50 Pengő
 Vidékre postán: 1:80 Pengő
 Külföldre egy évre 3 dollár

Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Köszeg, Várkör 39.
 Felelős szerkesztő és kiadó Rényai Frigyes.
 Telefonszám 23

Nyitási díj 32 fillér

Hirdetések millimétersoronként 6 fillér
 Leghosszabb hirdetés 120 P

Békát vagy bekét?

Minek rájuk a békát? Azért, mert előbb-utóbb le kell nyelni? Hát nem jobb saját elhatározásból lenyelni, mint felsőbb utasításra, vagy ítéletre? Jobb az, ha a felsőbb hatóságok előtt diskreditáljuk magunkat, városunkat?

Ma már mindenki előtt világos, hogy a takarékosági jószándék az összes csüörtöki közgyűléseken csüörtököt mond, mert alapjuk, elgondolásuk méltánytalan és törvényellenes.

Egy erkölcsi testiület, ha bármilyen erős összetételű többsége is van, nem ragaszkodhatik makacsul tévesen kialakult véleményéhez. A többségnek azon tagjai, akik a méltányosság és törvényesség objektív szemüvegén keresztül nezik a dolgokat és tisztában vannak a tarthatatlan helyzettel, ne csak magányilatkozataikban, hanem pártjuk kebelében is legyenek szószói ennek és tegyék nyílt kérdése, hogy mindenki szabadon, meggyőződése szerint cselekedhessen.

Az nem elég, hogy licitációs bekeművekkel kísérletezzenek. Az ilyen kettőn áll. Ha a másik elfogadja, jó, — de ha nem, akkor a törvény alapjára kell helyezkedni.

Mit várhatunk a város ügyeit vezető, kezelő tisztviselőitől, ha mi magunk lelépünk a törvény talapzatáról? Mit, ha belőlük néhány száz pengőt kiterorizálunk? Micsoda kedvvel végzik sok felelősséggel járó munkájukat, ha amugy is csak szűkös megélhetést biztosító javadalmukat megnyirbáljuk? Egyetlen tollvonással több hasznót hozhatnak, mint az egész rajtuk megtakarított pár pengő kitesz.

A pártvezér maga mondta egyik bizottsági ülésen, hogy pár év múlva, ha a viszonyok javulnak, újra visszaszerezhetik azt, amit most leadnak. Ha így gondolják, hát még kevésbé érdemes ily kezes értékű javadalom-operációkat végrehajtani.

A városi költségvetés nem személyi tételeiben elegendő megtakarítási lehetőség kínálkozik. Azzal kell behatódni, hozzáértően foglalkozni és akkor természetes és törvényes alapon érhető el a mindenki által kívánt takarékoság.

A takarékoságot és más városi közérdeket szolgáló eszméket csakis békés atmoszférában, higgadt és bölcs együttműködéssel lehet eredményesen és gyorsan célhoz vezetni. Hiszen meg az ország élén álló vezér is, hatalmas többségével a háta mögött, a parányi kis ellenzékkel ül össze tanácskozni, hogy fontos ügyeknek sima tárgyalást és eredményt biztosítson. Kicsi, nyomorult, trianonsújtotta városunk meg ne találja a békés együttműködés lehetőségét? Mi, akiknek erre különösen nagy szükségünk van!

Legyen vége a békarágásnak. Aki a szájába vette, nyelje le. Ha lenyelte, vége lesz a rágásnak. Ha a rágásnak és lenyelésnek vége, újra szabadon beszélhet; nem irritálja már semmi. Beszélhet nem a békarágás érthetetlen nyelvén, hanem a béke értelmes hangján. Ez feltétlen megértésre számíthat és akkor ott leszünk, ahol minden városát igazán szerető lokalpatriota akarja: mindnyájan együtt az alkotó munka mezején. Csak ezen terem meg számunkra a jobb kor eljövételének kívánatos virága.

Irodalmi lap vidéki írók részére. „Komáromi Levelsláda” címen új irodalmi lap indult meg e hó 20-án Komáromban. A lapot Becskó József és Kertai Ernő szerkesztik. A havonként egyszer megjelenő folyóirat kizárólag vidéki írók irodalmi örökű munkáit közli le és célja az, hogy vidéki igaz tehetségeket kutassa fel. Nagy érdeklődéssel kíséri az új irodalmi lapot.

Tőkeképzés.

A kisbirtokosok, iparosok és kereskedők, kevés kivétellel, az utolsó években részben eladósodtak, részben nehéz helyzetbe jutottak, mert a kisbirtokosoknál a termelés értékének folytonos csökkenése, az iparosoknál és kereskedőknél a fogyasztás hanyatlása és a hitelremegrendelők és vásárlók nemfizetése, valamennyi ágazatnál pedig az életstandard megdrágulása és az adók elviselhetetlen terhe teljesen felborította az üzemek és a háztartás egyensúlyát. Ezt kölcsönökkel igyekeztek helyrebillenteni, azon reményben, hogy a gazdasági helyzet javulni fog. Ebben a reményben nem riadtak vissza a magas kamattól sem, mivel a tulnyomólag külföldi tőke a mi számunkra csak drágán volt megszerezhető.

Ilyen körülmények között teljes képtelenség a tőkeképzés. Senki sem tud felesleget kitermelni. Nincs mit félretenni. A kevés takarékoság ami mégis gyümölcsözőleg a pénzintézetekbe kerül, nagy önmegtartózkodásnak az eredménye. A statisztika ugyan minden negyedévben közli a takarékszaporulatot ami tényleg megvan, de sajnos, tulnyomólag külföldi pénz, mely a magasabb betétkamatot keresi és külföldön használja fel.

Tőkeképzés csak azon ipari államokban lehetséges, hol nagyarányú exportforgalom biztosítja a keresetképeség állandóságát. Nagyobb eredményeket ér el e tekintetben Amerika, Anglia, Franciaország, Belgium, Csehország, sőt még Ausztria is. Hozzájárul ezek eredményének a fokozásához a lakosság józan élete, szerényebb igénye és a jövőre való gondoskodás szükségének tisztultabb felfogása.

A tőkeképzés Vas megyében mindig előnyösebb volt sok más vármegyénél. Alighanem a német és horvát lakosságnak életrevalóbb és szorgalmasabb keresetképesége folytán, — természetesen kivételt képeznek azon magyarlakta vidékek, hol ez a jó példa hasonló tevékenységre és életmódra vitte az embereket.

Köszeg a múltban oly mértékben volt a tőkeelhelyezés gyűjtőmedencéje, hogy országos feltűnést keltett. Saját vidéke és a szomszédos Sopron megyének majd Sopronig terjedő nagy területe minden megtakarított pénzét idehordta. Három vármegyének innét vitték a hosszú- és rövidlejáratú kölcsönöket.

Ma ez nem így van. Ezt elsősorban a takarékoság iránti hajlandóságnak nem elég erősen kifejlődött átérése okozza, másodsorban, hogy a keresetképeség is jelentékenyen csökkent és harmadsorban a betétek biztonságára iránti bizalom meglazulása. Utóbbit az idézte elő, hogy a betét az ország pénzügyi összeomlása után a pénz sorsára jutott és csak az járt jól, aki a betétekből kölcsönt vett és azután egy pár lóra, egy tehénre vagy egy házra vett kölcsönt néhány pár csirkével, vagy egy-kétszáz tojással, elég gyakran egy kosár gyümölcs árából egyenlítettte ki.

Most a pénzintézeteken a sor, hogy vagyoni állományuk előnyös arányban álljon a betéti állománnyal. Így kell visszaszerezni a régi bizalmat. Ez Vas megyében csekély kivétellel meg is van. Ez kelti fel a külföld pénzversenyét, ami olcsóbodást jelent kamatban és az olcsóbb, elviselhető kamat újra fellendíti a vállalkozást, a közforgalmat, a keresetet, a jólétet.

Ha összehasonlítjuk a békeidőben volt arányt az a legtöbb intézetnél ma még előnyösebben alakult ki, amiből megállapítható, hogy az erre való törekvés helyes irányban fejlődik. A statisztika így tünteti fel az ismertebbeket:

	Betétállomány	Saját tőke	Arány
	(ezekben)		szám
Szombathelyi Takarékp.	5.742	1.460	4
Vas megyei Alt. Takarékp.	3.922	2.000	2
Mezőgazdasági takarékp.	2.723	1.100	25
Vármegyei Takarékp.	2.046	600	3
Szombath. Leszám. Bank	1.973	500	4
Egyházmegyei Takarékp.	1.950	800	25
Sárvári Takarékp.	1.203	300	4
Köszegi Takarékp.	1.079	360	3
Köszegi Hitelszövetkezet	815	107	8
Körmenyi Takarékp.	780	150	5
Cellőmölki	762	295	3
Szt.-gotthárdi	537	154	4
Alt. Takp.	412	80	5
Lánosházvidéki	342	41	9
Pinkavölgyi	347	100	35
Vasvári	129	83	15
Rumi	67	25	25

Érdekes adatja a múltnak a jelennel való összehasonlításával, hogy háboru előtt a köszegi pénzintézeteknek betétállománya annyi volt, mint most az egész vármegyének együttvéve. Igaz, hogy Sopron megye számos községének betetésével érte ezt el, — de ez meg amellet bizonyít, hogy gazdaságilag minő jelentőséggel bírt a szomszéd vármegye a mi városunkra, mely a betéteknek 53 %-át képezte a gyümölcsözőleg elhelyezett tőkéknek. Ebből azután az is kiviláglik, hogy a trianoni határvonal miatt oly súlyos hatása az itteni iparra és kereskedelemre. Az itt kamatoztatott pénzből bőven jutott a helyi piacnak.

Ennek a pótlására még nagyon sok forgalmat, fogyasztást emelő intézményre van szüksége Köszegnek. E célra már sokat áldozott és áldozni lesz kénytelen a továbbiakban is, hogy gazdáink és iparunk és kereskedelmünk boldogulásából fakadjon a jólétet megteremtő tőkeképzés.

Az 1532. évi török ostrom 400 éves évforduló napjának megünneplése. (Folytatás.) II. Rész.

A fentközött elgondolás alapján az ünnepség előkészítésére, megindítására és megszervezésére alapul a következő tervezetet ajánlom:

Mondja ki elsősorban a város képviselőtestülete, hogy az országos ünnepség gondolatát magáévá teszi s ennek megtartását 1932. aug. végén, esetleg az iskolák bevonása miatt szept. elején szükségesnek látja s ezzel kapcsolatban egy az ünnepség jelentőségéhez méltó emléktáblában kívánja leróni Köszeg város polgárságának háliját és tiszteletét.

Ezen emlékmű anyagi költségeit évről-évre megszabott összegben biztosítja s megbizta a város polgármesterét, hogy álljon a mozgalom élére, szervezzen meg egy a város minden számottevő tényezőjéből összeállított nagy helyi bizottságot, mely az ünnepségekkel kapcsolatos összes kérdéseket letárgyalja s azt nagy körvonalalaiban már most kidolgozza. Az ünnepség címéül fogadja el az alábbi elnevezést: „Köszeg szab. kir. megyei város polgárságának 1532. évben vívott hősi harcának 400 éves emlékünnepé”.

Ezen városi képviselőtestületi határozat alapján az elnökség hívja össze még január hó folyamán a helyi nagybizottságot, mely kebeléből egy szűkebb végrehajtó munkabizottságot jelöljön ki az előkészítő, szervező és végrehajtó munkálatok vitelére.

A helyi bizottság állna:

1. A város polgármesteréből.
2. Az egyházak képviselőiből.
3. Köszeg város országgyűlési képviselőjéből.
4. Az összes társadalmi és jótékony egyesületek kiküldöttjeiből, vezetőiből.
5. Az összes iskolák és intézetek vezetőiből.

6. És egyéb más egyénekből, kiknek társadalmi állása és ügyiránti szeretete ezt megkívánja.

A város vezetősége kérje fel Vasvármegye főispánját egy vármegyei bizottság megszervezésére, Szombathely székhellyel.

Ezen vármegyei bizottság tagjai lennének:

1. A vasi egyházmegye püspöke és a többi felekezetek egyházi legmagasabb előjárói.

2. Vasvármegye képviselői.

3. Szombathely városának, mint megyeszékhelyének képviselője.

4. Vasvármegye városainak képviselője.

5. Vasvármegye kulturintézményeinek vezetői.

6. Egyéb más egyének, akiknek társadalmi állása és az ügyiránti szeretete ezt megkívánja.

Ezen bizottság feladata volna, az ünnepség ügyét a vármegyében napszerűsíteni és a lelet terdön emlékmű anyagi kiadásaihoz egy alapot létesíteni.

Kérje fel továbbá a helyi nagybizottság elnöke Dr. Thirring Gusztávot, városunk érdemdús tudós polgarát, ki ez eszméért már évek óta lelkesedik s ez irányban már eddig is munkálkodott és propagandát fejtett ki, hogy készítse elő és teremtse meg egy az ország fővárosában alakítandó Országos Nagybizottság feltételeit s tegyen javaslatot ennek megszervezésére, hogy a város hivatalosan is felkérhesse azon szerveket és személyeket, kiknek bekapcsolása az ügy érdekében kívánatos.

Az alakítandó országos nagybizottság élére kérje fel a város vezetősége József főherceg tábornagy Ő királyi Fenséget, kinek fennkölt szelleme, történelmi tradíciók ápolása iránti kimagasló érdeklődése közismert.

Ezen országos nagybizottság tagjai lehetnének a vallás és közoktatásiügyi m. kir. minisztérium, a m. kir. honvédelmi minisztérium a Magyar Tudományos Akadémia, a Magyar Történelmi Társulat, Nemzeti Múzeum, Hadtörténelmi Múzeum és Hadtörténelmi Levéltár, Hadtörténelmi Bizottság, Egyetemi Képtár, a Tesz és összes irredenta szervezetek vezetői. Külügyi Társaság, továbbá az egyetemek történelmi tanárai, egyéb tudósok, kutató katonák. Bevonható volna még az országgyűlés, a törvényhatóságok egyházi és világi méltóságok, szóval mindazok, kiknek támogatására az emlékmű felállításából kifolyólag szükség volna.

Az Országos Nagybizottság feladata volna:

1. Az ügyet országos ünnepé avatva, ennek érdekében hathatós propagandát kifejteni.

2. Az anyagi eszközök előteremtésével az ünnepség sikerét biztosítani.

3. Az évforduló ünnepségre Jurisits Miklós életét és Köszeg ostromát tárgyaló tudományos könyv, emlékkönyv vagy monográfia megírása, levéltári kutatások alapján. Folytatjuk.

Hirdetmények.

2258—1930. Közhírré teszem, hogy Köszeg város erdőgazdasága f. évi március 17. és 18. an gyéreseti húzott ágát árverez el a Szabóhegyen. Március 24. én agfaárverést tart az líánynergí gyéresit és vágásban. Eladásra kerül 400 rakás agfa. Az árverések kezdete délelőlt 10 óra.

1764—1930. Felhívom Skreka István 1909. évfolyambeli, anyja Skreka Sándorné, Gabriel Karoly 1911. évfolyambeli, apja Gabriel Vítusz, Meleg Ráczai 1911. évfolyambeli, apja Meleg Mihály, jelenleg Köszegen tartózkodó levante ifjakat és azok munkaadóit, hozzátartozóit, hogy jelentkezési kötelezettségüknek büntetés terhe mellett tegyenek eleget. Jelentkezni a tűzoltólaktanyában hetköznap a hivatalos órák alatt (d. e. 12—1-ig vagy este 6—7 óra) a levante-egyesület helyiségéb n kell.

261—1030. Közhírré teszem, hogy a városi penztárban tavalyról maradt száraz agfa váltható. Az agfa ára 4 P helyett 3 P-ben állapítot meg. Tekintettel arra, hogy a jobb idő bekövetésével az erdei utak kezdenek kiszáradni, és az Erdőhivatal azok karbantartásával rövidesen gondoskodik, az agfa leszállítása akadály nélkül történhetik.

2683—1930. Közhírré teszem, hogy a városi Erdőgazdaság az Alsóerdő 13. as tagjában fekvő 1929. évi vágasterületet mezőgazdasági használatra parcellázva egyeseknek kiadja. A kiadás feltételei: Az erdőterület megművelendő, az 1930. évben kapás növényvel, az 1931. októ-

HORTOBÁGYI-JUHTURÓ

Mindenütt kapható! Termelt:

Össz. Magy.

Tojáshéves Kózpont

Budapest, L. Horváy Miklósnál 119 121.

ber elején a terület ültetésre, elkészítve a város rendelkezésére adandó vissza. A parcella tulajdonosok tartoznak az erdei csemetével vagy maggal beültendő terület beerdítésénél minden ellenszolgáltatás nélkül részvenni. Jelenkezni lehet az erdőhivatalban a hivatalos órák alatt.

2682—1930. Közhírré teszem, hogy Köszeg város erdőgazdasága Csiza István városi erdőőr vedkerületében a fakidási napokat a következő módon rendezi: hétfő, kedd, szerdán a talari vágásból, csütörtök, péntek, szombaton pedig csak a szabóhegyi gyéresitől lehet fát fuvarozni. Felhívom a fuvarosok figyelmét, hogy fenti rendelkezésemet szigorúan tartsák be, mert ellenesethen kénytelen volnék a rendet be nem tartó fuvarosok ellen a kihágási eljárást megindítani.

2104—1930. Értesítem az OFB útján a régi Vásártéren házhelyhez jutottakat, hogy házhelyiket kívánságukra újra kikövekeltem. Minden egyes házhely tulajdonos a házhelyet vegye birtokba és legalább az utcai oldalon a városias jellegnek megfelelő keritessel lássa el. A kerítés felállítására szabályszerű építési engedély kérendő. Kívánatos lenne, hogy a kerítés felállítását ak tárgyában a házhelyesek egymasközt megállapodva egyöntetűen és egyidejűleg járnának el.

2657—1930. Közhírré teszem, hogy törmelék és szemét leakodó helyekül a nemezyári iparvagány mellett az árvíz által kiszakított rést és az alsó Eitner malom alatt levő Gyöngyös part kimosott része jelöltetett ki; minden más helyre tilos a törmelék vagy szemét lerakása és az eddig kijelölt helyeken beszüntetendő: különösen felhívom a közönség figyelmét arra, hogy a régi hercegi réten, valamint a Stipkovits réten és a mély utakon is tilos a törmelék és a szemét lerakása.

2625—1930. Közhírré teszem, hogy a Köszegfalva telepen kitermelt 23 db. szilvönkia árverése a helyszínen f. évi március hó 25-én kedden d. u. 2 óraker lesz megtartva.

Jambrita Lajos polgármester.

Ipartestületi közlemények.

Az „Ipartestületek Országos Szövetsége” annak közhírré tételére kért fel bennünket, miszerint hívjuk fel az iparosság figyelmét arra, hogy egyes biztosító társaságok azzal a fogással akarnak üzletfeleket szerezni, hogy az önálló iparosoknak törvényhozás útján való egykori biztosításából semmi sem lesz, tehát valamelyik biztosító intézet révén gondoskodjanak öreg napjaikról s kössenek az „Iposz”-szal összekötésben álló biztosító intézettel életbiztosításokat. Az „Iposz” kijelenti, hogy semmiféle biztosító társasággal összekötésben nem áll, semmi akadályát nem látja azonban annak, hogy az iparosok életbiztosításokat kössenek, ez azonban az össziparosság egyetemének egy önálló nyugdíjintézmény felállítására vonatkozó kívánságát, sem a tervezett agkori biztosító akciót nem érinti. Az „Iposz” nevére hivatkozás tehát felvezetésre irányul.

Tekintettel arra, hogy f. hó 30. napjára az évi közgyűlés van kitűzve, a f. havi tanácskegyedtetes és szabadtársok március 25. én (keddi ünnepnap) szokott időben fognak eszkozöltetni.

Amint a közgyűlési meghívóból is kitűnik, március 25. en délelőlt 11 óraker jelölő értekezlet lesz az ipartestület hivatalos helyiségében megtartva, melyre a testület tagjai ez uton is meghivatnak.

A vetítőgepen kísért ismeretterjesztő előadás hétfőn e hó 24. en este 8 órai kezdettel ismét meg lesz tartva.

Ipartestületi elnökség.

HIREK

Megrendítő sulyos csapás érte városunk egyik tekintélyes polgárát Stipkovits István malomtulajdonost múlt vasárnap reggel. 21 éves Richard fia azzal távozott el reggel a háztól, hogy a baráthyhoz megy. 9 óra tájban az a rémber terjedt el a városban, hogy Stipkovits Richard atya szőlőhegyében agyonlőtte magát. A hír, sajnos csakhamar valónak bizonyult, mert a kiszallott rendőri bizottság átlótt koponyával holten találta meg a szőlőház tornácán. Az esetet Tóth József vadér jelentette, ki a lövés irányába haladva az ongyilkost megtalálta. A végzetes tett őt át sokki sem tudja megállapítani, mert a gond nélkül élő fiatalember sem szóval, sem írásban nem adott letuntágarol kifejezést. A szorgalmas fia atya mellett dolgozgatott és nagy része volt a malom es háztartás vezetésében. Még fiatalabb korában a malomban baleset érte, amikor egyik örlőhegyet elkapta balkezét és azt úgy összeroncsolta, hogy egész karját amputálni kellett. Azóta ő volt a család dedelgetett tagja és semmiben hiányt nem szenvedett, szülei, testvérei, barátai, mind egyaránt szerették, mert jellek, szorgalmas ember volt. Tűttét talán rokkantságából eredő reménytelen szerelem idézhette elő. Ugy gondolják sokan, de ezt csak a jó Isten tudja. Az egész városban ozatlan részvét nyilvánult meg a Stipkovits család iránt. 1928. karácsonyan ugyancsak egy 16 éves derék fiukat vezették el operáció és pársapi betegség után. Temetése kedden délután volt óriási részvét mellett a temető kápolnájából.

Halálozás. Elhunyt sok szenvedés után Pados Gáborné szül. Hohibaum Anna, a jóemlékű városi rkath. elemi iskolai igazgató özvegye 75 éves korában. Szülei a hatvanas években az akoriban nagyon népszerű Bálház bérlői voltak. A feltűnő szépségű hajadont az akkoriban idekerült ifu tanító, Pados Gábor, később a közélet igen tevékeny tagja, a tanító egyesületének első elnöke, jegyezte el magának és igen boldog házasságot kötött. Az elhunytat gyászolják gyermekei: Pados Jenő orvos, Pados Béla, a Győri Eladó Takarékszövetkezlet elnöke, Gizella férj. Bathy Antalné orvosi iskolai igazgató neje és Pados Emma, valamint nagyszánu rokonság és egész életén át hűséges barátai, Tipka Maria. Temetése tegnap volt a temető kápolnájából nagy részvét mellett.

Takó József nyug. irodalmozgató és rajónek városunk közéletében álló emődmény 19. én 40 éves házassági évfordulóját alkalmával meleg ünnepelésben volt részük mind a kiterjedt rokonság, mind számos ismerősek részéről. E ritka ünnepre megerkezett özv. Németh Gyuláné polg. isk. tanárnő lányuk is Pécsi.

Doktorrá avatták a esegedi Ferenz József m. kir. tudományegyetemen Kapi Gyulát, Kapi Béla ev. püspök fiát.

Sandor és József napján bőven kijutott számos polgártársunknak zenekísérettel és anélkül a fize. meségeknek özőne, de a legszebb adománya a napoknak, a tavaszi ragyogás első meleg sugarai, ezuttal hiányoztak, — borús, esős volt az idő, no de pótolta a baráti szeretet melege és mégis csak tavaszt jelent a Sandor és József napja. Névtelenül köszöntjük mi is az összes nevnaposokat. Ne érje őket a sok jókívánság egész teljében. A jóból is megártanak.

Március 15. a tanítóképző gyakorló-iskolájában. Köszeg város iskolái között a legifjabb az állami tanítóképző-intézet gyakorlóiskolája, amely e hó 15. én d. u. 3 óraker sok szülő és a tanúgy tekes barátai jelenlétében ünnepelni ment kis otthonába március Iduát. Kedves, lelkemelő képrorozatok vonultak el a vendégek és tanítványok testi és lelki szemé előtt. Nem az ismert szabványos szavakból és beszéd, de a nevelő és a tanítvány együttes munkájából a lelkiélet legfinomabb bimbói szempillantás alatt pattantak ki tüzes rózsákká, amikor Halmos bácsi szeretettől áthatott kérdéseire a legkisebb tanítványtól a legnagyobbikig az 1848. márciusi események részesei vált. Nem volt itt szóhámozás, üres szavak s mi öpítődek, de való éleli, események porógtak le a legfőkétebb módon. A gyermek, szunnyadozó lelki világából ez ózicébe hazafias érzés lánggal csapott ki, a helyi itéletalkotás sziklatörődján

